

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ᾤχετ' ἔχων ὃ τ' Ἔρως ταχινὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.
 βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαίστραν
 αὔριον ὡς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
 10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλά, Σελάνα,
 φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾶ, δαῖμον,
 τᾶ χθονία θ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομένην νεκύων ἀνά τ' ἠρία καὶ μέλαν αἶμα.
 χαῖρ', Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὀπάδει,
 15 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας
 μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθᾶς Περιμήδας.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἄλφιτά τοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται. ἀλλ' ἐπίπασσε,
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 20 ἦ ῥά γέ θην, μυσαρά, καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτυγμα;
 πάσσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα· τὰ Δέλφιδος ὅστια πάσσω'.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφιδος ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἶθω· χῶς αὐτὰ λακεῖ μέγα καππυρίσασα
 25 κῆξαπίνας ἄφθη κούδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς,
 οὔτω τοι καὶ Δέλφιδος ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.
 27 Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 33 νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα. τὸ δ', Ἄρτεμι, καὶ τὸν ἐν Αἶδα
 κινήσαις ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο—
 35 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται·
 ἅ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄχει.

Ἴυγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἠνίδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·